

11. Növekedés Krisztusban

Jézus keresztalja által győzedelmeskedett a gonosz erői felett. Ő, aki földi szolgálata során legyőzte a démoni lelkek megtérte hatalmukat és biztossá tette végső megsemmisülését. Jézus győzelme nekünk is győzelmet ad a gonosz erők felett, amelyek máig most is arra törekcsenek, hogy irányítsanak minket, miközben Vele járunk békességben, szeretetben és szeretetnek bizonyosságban. Most már a Szentlélek lakozik bennünk és felhatalmaz minket. Jézus mint Megváltásunk és Urunk mellett szüntelen elképzelve, szabaddá tettünk mibeli tetteink terhétől. Többé nem a sátánok békességben élünk, felleve a gonosz erőktől, a tudatlanságtól és korábbi tetelmentlen voltáink szabadságban, amit Jézusban nyertünk, arra hivatunk el, hogy növekedjünk az Ő jellemnek hasonlatosságban azáltal, hogy naponta álljunk a Vele való bensőséges kapcsolatunkat az imádság és az Ige tanulmányozása által, elmélykedve tanításai és az Ő gondviselése felett, valamint az Ő dicsőítő nekünk, a kézzel írt istentisztelet, és az missziójában való kézzel írt nekünk által. Miközben a kézzel írt nekünk Isten szerető szolgálatára szenteljük magunkat, és bizonyosságot teszünk az Ő megváltási munkájára, Szentleke általi állandó jelenlétével minden percünket és minden feladatunkat lelki tapasztalattal alakítja. (Zsolt 1:1-2; 23:4; 77:12-13; Kol 1:13-14; 2:6, 14; 10:17-20; Ef 5:19-20; 6:12-18; 1Thessz 5:23; 2Pt 2:9; 3:18; 2Kor 3:17-18; Fil 3:7-14; 1Thessz 5:16-18; Mt 20:25-28; Gal 5:22-25; Róm 8:38-39; 1Jn 4:4; Zsid 10:25.)

A születés az érettség pillanata

Ha egy mag kicsérzik, az első kő levél megjelenése boldoggá teszi a kertészt. Ha egy gyermek megszületik, az első rása kéri a világgal, hogy Őj lettel kell szimolni. Az anya elfelejti minden féjdalmát, és a család tbbi része is összeforr az érettségben és a nevelésben. Ha egy ország szabaddá válik, az egész nemzet az utcákra tud, és megtérítik a város tereit, és Őj lettel megjelölnek a jelképeit lengetik. De képzeld el, mi van akkor, ha abból a kő levélből lesz nagy, csak megmarad, esetleg elpusztul a kő is; vagy ha egy évvel később a kisbaba még mindig nem mosolyog, vagy nem teszi meg az első lépést, hanem megmarad világra javítanak egyszerűségben; vagy ha az Őj onnan felszabadult nemzet hamarjában énmaga ellen fordul, és a félelem, a rabságig börtönbe kerül. A kertész az anya lelkesedése vagy a szabad jövő ágréte kiábrándultságig, bántás és gyász; vagy válik?

A növekedés - folyamatos, állandó, fejlődő és győztes termő növekedés - alapvetően fontos az életben. Nincs születésnek nincs tetelme, cölja, rendeltése.

A növekedés elválaszthatatlan az élettől - mind fizikai, mind pedig lelki értelemben. A fizikai növekedés megfelelő táplálékot, kézzel írt, gondozást, gyakorlást, nevelést, edzést és cöl tudatos életet igényel. Az alábbiakban lelki növekedésről fogunk beszélni. Hogyan növekszenek és válnak érettes keresztények Krisztusban? Milyen események jelzik a lelki növekedést?

Az élet a halállal kezdődik. Talán a legalapvetőbb és egyedülálló elv a keresztény élettal kapcsolatban az, hogy a halállal kezdődik - valóban kő halálessel. Először, Krisztus halála a keresztén lehetősé teszi számunkra az Őj élet amely szabad sájtán uralmát (Kol 1:13-14), a bűn kárhoztatásáért (Róm 8:1), illetve a haláláért, a bűn zsoldjait (Róm 6:23). Ezen felül pedig megkölést eredményez Istennel és az emberekkel. Másodsor, az Őn halála le teszi számunkra, hogy elfogadjuk a Krisztus által felkelt életet. Ennek eredményeképpen Őj életben járunk.

Krisztus halála. A kereszt Isten megváltási tervnek kézzel írt pontja. Enkél az Atya nem győzte volna le sájtát és démoni erőt, illetve a halált, és a bűn problémája nem oldódott volna meg. Az apostol azt mondja nekünk: "Éz Jézus Krisztus az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől" (1Jn 1:7). "Éz Mert Őgy szerette Isten a világot...", mondja a Biblia egyik legkedveltebb szövege. Isten szeretete által kigondolta és létrehozta a megváltási tervet, a terv megvalósítása ennel a szövegnek a második részében kap magyarizatot: "Éz...hogy az Ő egyszülött Fiát adta." Isten ajándéknak

egyedülálló volt nem abban állt, hogy odaadta Fiát, hanem abban, hogy azért adta, hogy meghaljon a mi bűneinkért. A kereszt nélkül nem lehetne bűnbocsánat, Ártatlan Állás Szentján feletti győzelem.

Keresztalábla által Krisztus győzött Szentján felett. A pusztában tartónt heves ká-sértéktől a gecsemjénkertől a Szentján kegyetlenül támadta Isten Fiát, hogy meggyengítse akaratát, elbizonytalanítsa az Őt, bizalmatlanná tegye Atyjával szemben, és nyomást gyakorolt rá, hogy elárassa az őt, amelyen ki kellett rártennie az emberiség bűne miatt a keserű poharat, amely a tulajdonképpeni helyettesítő szolgálata volt. A kereszt volt a végzős támadás helye. Ott "Szentján és az ő angyalai emberi formában jelen voltak", [1] hogy végigvigyék a nagy háborút Isten ellen, remélve, hogy Krisztus végül lejár a keresztről, és nem sikerül beteljesíteni Isten megváltási tervét, amely felajánlotta Fiát bűnért való áldozatul (Jn 3:16). De Krisztus azáltal, hogy Állást adta a kereszten, legyőzte Szentján hatalmát, "lefejezte a fejedelemeket és a hatalmasságokat, és őket bántan mutogatta, diadalmat vívott abban" (Kol 2:15). A kereszten "a csatát megnyerte. Krisztus jobbra és az Ő szent serege győzött. Győztesként kitűzte zászlaját az Ártatlanok között... Az egész menny diadalmaskodott a Megváltás győzelmében. Szentján legyőzött, és tudta, hogy országga elveszett." [2]

Az apostol leírása a Kolosszabeliekhez "rottnak" figyelmeztet. Először, Krisztus lefejezte a fejedelemeket és a hatalmasságokat. A lefejezésre utalás "gőz" jelentése: levetkőztet. A kereszt miatt Szentján démoni erejétől megfosztva áll Isten népevel szemben, egészen addig, amíg ők bizalmukat abba vetik, aki a kereszten. Másodsor, a kereszt Szentjant és az ő seregét az egész világegyetem látványosságává tette. Az, aki ezzel büszkedett, hogy majd "olyan lesz, mint a magasságos" (Ása 14:14), most a szövegben és a vereség látványosságává vált. A gonosznak "többé" már nincs hatalma a hávőkön, akik a sátántól a világgossággá (Kol 1:13). Harmadsor, a kereszt biztosítja a végzős győzelmet Szentján, a bűn és a halál felett.

Ezért Krisztus keresztje Isten eszköze volt a gonosz feletti győzelemben:

- olyan eszköz, amely által a bűnbocsánat lehetséges (Kol 2:13);
- bizonyíték az egész világegyetem megkötésére (2Kor 5:19);
- biztosíték, hogy a jelenben lehet győztesként állni, és nem félkedni Krisztusban, s általa a bűn nem uralkodik elmentés és testünkben (Róm 6:12) - Ágy Isten gyermekei lehetünk már most (Róm 8:14);
- bizonyosság, hogy ez a gonosz világ, amelyet valamikor Szentján uralt, megtisztít a bűn jelenétől és hatalmától (Jel 21:1).

A megváltás és győzelem "trájjának minden fokán láthatjuk Krisztus saját prófétájának beteljesedését: "Ézra mint a villámot lehullani az égből" (Lk 10:18).

Krisztus keresztjével Isten helyreállította a bűn problémáját. Azért hogy ne felejtse el ezt a ténnyet, Jézus kijelentette, hogy az Ő vére "szokás" kiontatik bűnnek bocsánatáért" (Mt 26:28). Ez a vérontás döntő fontosságú az "érvényes" megtapasztalásában és megbecsülésében. Egyfelől a bűnről tanít. A bűn valóságos. A bűn sokba került Istennek. A bűn olyan mérhetetlen és halálos, hogy a bűnbocsánat és a bűn hatalmától, a bűntudattól való szabadulás lehetetlen "Krisztus drága vére" nélkül (1Pt 1:19). Ezt az igazságot a bűnnel kapcsolatban "jra és jra" kell mondani, mert olyan világban élünk, amely tagadja a bűn valóságát, vagy egyszerűen kizárja azzal szemben. De a keresztnél szembesülünk a bűn "rd"gi természetével, amelyet csak az a "tiszt" meg, amely "kiontatott sokakat bűnnek bocsánatáért" (Mt 26:28).

Soha ne felejtse el, Ács ne legyenünk kárhozottak a társaságunkkal kapcsolatban, hogy Jézus meghalt bűneinkért, Ács nem lehetne bűnbocsánat. A mi bűneink vonták Jézust a keresztre. Ahogy Péter mondja: "Mert Krisztus, mikor még erőtelenek voltunk, a maga idejében meghalt a gonoszokért... mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt" (Róm 5:6, 8). Vagy ahogy Ellen G. White írja: "A bűn súlyosan nehezített Krisztusra, Ács Isten haragja a bűnnel szemben kioltotta Ács lelét" [3] Meg kell erősíteni Ács hirdetni kell Jézus halálát, amely "ézszer, s mindenkorra helyettesítő áldozat" (I. Róm 6:10; Zsid 7:27; 10:10).

Bennünket nem az a Krisztus váltott meg, aki csak jász ember vagy Isten embere, esetleg nagy tanár, nemi feddhetetlen pápa. Minket az a Krisztus mentett meg, aki meghalt a kereszten: "Krisztussal együtt bántak, ahogy mi ártunk, azért hogy bűnösök legyünk, ahogy Ő ártunk. Elárthatok bűneinkért, amelyben semmi volt, hogy megigazulhassunk az Ő igazságossága által, amelyben semmi rászánunk sincs. Azt a halált szenvedte el, amely a miénk lenne, hogy mi azt az áldozatot kaphassuk, amely az én-ért. "És Sebeivel gyűgyulánk meg." [4]

Ezért Jézus valóban biztosítja a bűnbocsánatot, Ács elveti az ő áldozatban valóban névelkedés magját. A keresztny Ács áldozatának Ács az abban valóban névelkedésnek az egyik elsődleges szempontja a megbácsolás. A keresztny eszköze az emberrel való megbácsolásban. "Az Isten volt az, aki Krisztusban - mondja Péter apostol - megbácoltett magával a világot" (2Kor 5:19). "Még állhatunk Isten előtt bűnös főlelem nélkül az áldozatot, amit Ő tett a kereszten. Ács elidegenített bennünket Istentől, az megoldódott. "És Amilyen távol van a napkelet a napnyugtától, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket" (Zsolt 103:12). A keresztny Fő utat nyitott Isten igazi jelenlétehez. "És Elvezetett" - jelen a kereszten, majd arra bántotta kárhozottait, hogy olyan kárhozottak legyenek Istennel, amely ártókat tart.

Az Istennel való megbácsolás azonnal megnyitja a névelkedési folyamat második szakaszát: megbácsolást embertársainkkal. A keresztny áldozat szópó kárhozott egyike, amikor a kárhozott emberek ártószeregettek kárhozott. Nem mindegyik csodálta Jézust. Nem mindegyik volt szent. De nézd meg az embereket! Voltak ott egyiptomiak, akik bázisokkedtek áldozati ártókkal; voltak ott rómaiak, akik a civilizációjukban, illetve kultúrájukban jeleskedtek; voltak ott görögök is, akik tudással emelkedtek ki; zsidók, akik Isten választott népének tekintették magukat; Ács farizeusok, akik azt gondolták, hogy ők a választottak választottai; no meg sadduceusok, akik azt gondolták, hogy vallásilag tiszták; voltak ott rabszolgák, akik szabadságot kerestek; de szabadok is, akik megengedhették maguknak a tártlenséget; Ács főriak, nők Ács gyerekek is.

Azonban a keresztny nem tett kárhozottakat kárhozottak. Mindannyiukat bűnösöként ártólte meg. Mindannyiuknak felajánlta a megbácsolás isteni ártóit. A keresztny áldozat mindenki azonos szinten van. Mindenkit ártóhoz - Ács tártó mán sem oszthatja meg az emberiséget. Ács testvériség, Ács kárhozott kezdődik. Kelet beleolvad nyugatba, Ácszak lejárni fehéret kezét fog feketével, a gazdag ártókat tesz a szegény felé, hogy megszorítsa a kezét. A keresztny mindenkit meghá-v a várt forrásához, hogy megáldozza az áldozat ártókat, megossza mással a kegyelem ártókat, Ács hirdesse a világnak az ártókat Ács egy ártó család ártókat (Ef 2:14-16). "Még a keresztny elindította a győzelmet Ács bűn felett, kárhozottak ártókat adott Krisztusban.

Meghalni az Ácsnak. A második fontos szempont a keresztny névelkedésben az Ács halála. Nem lehet elolvasni az Ács ártókat, hogy megártókat ezt az alapvető szempontot a keresztny áldozatban. Olvasd el a Galáciabeliekhez Ártó levél 2:20-21 verseit! "És Krisztussal együtt megfeszítettem, Ártó pedig tártó nem Ács, hanem bennem a Krisztus; amely áldozatot pedig most testben Ártó, az Isten Fiában valóban hitben Ártó, aki szeretett engem, Ács Ártó adta ártókat." Vagy olvasd el Róm 6:6-11-et! "És...a mi Ács emberünk Ő vele megfeszítetett, hogy megerőtelenül álljunk a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek... Ezenkört gondolkodtok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de Ártó az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban." Vagy olvasd el Jézus kijelentését az ártókat! "És Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal, sok gyámmá válik" (Jn 12:24).

tulajdonképpen kegyelem tanítványainak; kegyelem a keresztnél, kegyelem Jézus Krisztusnál, a testet átvett Ős. [7]

Az én. olcsó kegyelemnek semmi kárja Jézus háttéréhez. Amikor Jézus elhát egy személynél, felkérte a keresztes amelyet hordozni kell. Ahhoz, hogy tanítványaink legyenek, kérni kell Jézust, Ős Jézus kérésére nem ártolcsán mulatság. A korinthusbelieknek jól kiemelten hangsúlyozza a kegyelem kérését. Először beszélt a saját tapasztalatáról: "Éljen Isten kegyelme által vagyok, aki vagyok; Ős az Ő hozzáim való kegyelme nem lőn hiábavaló; sőt tőle munkálkodtam, mint azok mindnyájan (az apostolok), de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme" (1Kor 15:10). Ezzel jól elismeri Isten kegyelmének elsőbbségét saját életében. Ős azonnal hozzáteszi, hogy a kegyelm hiába kapta. A gárda pedig eis kenon kifejezést sző szerint átvéve fogadjuk fordítójuk. Azaz jól nem azért kapta a kegyelmet, hogy hiábavaló, áres életet éljen - sokkal inkább azért, hogy olyan életet éljen, amely tele van a Lélek győzelmével, nem a saját erejéből, hanem a benne lakó kegyelem erejéből. Hasonlóan kéri a háttér, hogy "Éljen ne vettek Isten kegyelmét" (2Kor 6:1).

Az Isten kegyelme nem azért jár ki, hogy egyik hiábavaló sárga mészikba taszón bennünket. Isten kegyelme által megkérte bennünket magával, hogy Isten családjának tagjai legyünk. Ha Isten családjához csatlakozunk, benne élünk majd, Ős Isten szeretetének győzelmét teremjük az Ő csodálatos kegyelmének ereje által.

Ezért a Krisztusban való névelésében a lelki életben való névelés, úgy, hogy napról napra visszatérő krízis Krisztus akaratát, Ős az Ő útjain járunk. Őgy a kérdés az, milyen tulajdonságok az élet fordulatai illetve az állandó névelésnek a jelei? Anélkül hogy kimerítünk a listát, hát ilyen jelet mutatunk be.

Á

A Krisztusban való névelés jelei

1. Lelki élet

Jézus elmondta Nikodémusnak: "Éljen Ha valaki nem szőletik vőztől Ős Lélektől, nem mehet be az Isten országába" (Jn 3:3). A Szentlélek megőjtés ereje nélkül a keresztnél el sem kezdődhet. Ő az Igazság Lelke (Jn 14:17). Ő vezérel bennünket minden igazságra (Jn 16:13), Ős megőrteti velünk Isten akaratát, ahogy a Szent-résben ki lett nyilatkoztatva. Meggyőz a bűnről, igazságról Ős tőletről (Jn 16:6-7), ami nélkül nem tudjuk megőrteni életünk cselekedeteink jelenlegi Ős az újkoroké is kihatás kérését. A Lélek jelenléte Ős átforgatás ereje bennünket Isten fiaivá Ős leányivá (Róm 8:14). A Lélek által Krisztus bennünk marad (1Jn 3:24). Azáltal, hogy a Lélek bennünk marad, Ő élet jár nőt - Őj abban az életben, hogy elutasítja a régi gondolatokat, cselekedet Ős kapcsolatokat, amelyek Isten akaratát ellen valók voltak; szabadon járunk a bűntől, hogy néveljük az igazságban (Róm 8:1-16); Ős visszatérő krízis Jézus kérését "Éljen dicsőségéről dicsőgre" (2Kor 3:17-18).

Éljen Amikor Isten Lelke uralja a szővet, átforgatja az életet. A bűnös gondolatok eltűnnek, a gonosz cselekedetéről lemond az ember; szeretet, alázat Ős békesség veszi át a harag, irigység Ős viszály helyét. Szomoró helyett újkorok szővben, Ős az arc visszatérő krízis a mennyi főt. Senki sem látja azt a kezdet, amely felemeli a terhet, vagy a főt, mely fentről szőll alá. Az áldás akkor jár, amikor a Lélek hit által átadja magát Istennek. Majd ez az erő, amelyet ember szem nem lát, Őj élet teremt Isten kérésére. [8]

A Lélek tesz bennünket Istennek Ártókká, Krisztusnak pedig Ártókká, és ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg" (Róm 8:17). A lelki Álet Ágy tulajdonképpen felhávis lelki tettekre: el kell utasítani a bűn röggi rendjét, és Krisztus szenvedéseinek részesévé kell lenni a jelenlegi Áletben, osztozhassunk vele az eljövö dicsőségben. A keresztny lelkiság Ágy nem a fantázia világába vagy misztikába való belemerés. Hanem felhávis a szenvedésre, osztozásra, bizonyosígtévre, istentiszteletra és a krisztusi Áletre ebben a világban, kázzásságunkban és otthonainkban. Mindez csak a bennünk lakozó Lélek Által lehetséges. Jímája az, hogy annak ellenére, hogy a világban vagyunk, ne a világban való legyünk (Jn 17:15). A világban kell Álnunk - ez a lakóhelyünk és ez missziánk kázzdőtere is. De nem a világhoz tartozunk, mert Állampolgárságunk Áreményságunk az eljövö világgban van (Fil 3:20).

Pál Ágy Árja le a Lélekkel felhatalmazott Áletet, mint ami lelkileg névekszik és Árik. Ez az Árettségg visszatérő cselekedeteit: és házasságtárs, parázna, tisztálanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűllölések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártátások, irigységek, gyilkosságok, részegeségek, dobzások és ezekhez hasonlók" (Gal 5:19-21). Ellenben az Árettségg megtermi a legyámálcseit: és szeretet, Ártó, bókesség, bóketség, széveség, jásság, húség, szeléség, mártóklés 5:22-23).

Á

2. Álet szeretetben és egységben

A keresztny Álet egységes Álet, olyan Álet, amely megbókált egyrészt Istennel, másrészt pedig az embertárs megbókálással a megromlott kapcsolatok gyógytása. Ezen kapcsolat megszakításának elsődleges oka a bűn. A bűn elválaszt bennünket Istentől (Ása 59:2), és az emberiséget darabokra terte - faji, etnikai, nemi, nemzetiségi, szánszerinti, kaszt jellegű stb. eltárségek szerint. Jézus evangéliuma a bűn problémájával foglalkozik, illetve az Ásszes tányezővel, amelyek ehhez kapcsolódnak, és Áj rendet teremt egységben és megbókálásban. Ez Árt mondhatja és megbókáltatott magával a Jézus Krisztus Által" (2Kor 5:18). Ebből a megbókálásból száletik az Áj kázzás megváltott kázzás, amelyet vertikális egység jellemez Istennel és horizontális egység az embertársakkal. Ez a szereteten és egységben alapuló Álet az evangélium Ányege. Nem azt mondta Jézus az Ő főpapi imájában, hogy és mindnyájan egyek legyenek; amint Án te benned, hogy elhiggye a világ, hogy te kázzáldt engem" (Jn 17:20-21)? Jézus megváltott kázzáldt és az Ő evangéliumának ereje viszonzásul szeretetet és egységet vár el, amely Á hogy kázzáldt megváltottakat. Nincs keresztny névekedés ilyen szeretet és egység nélkül. Ás ahol ez az egység szeretet uralkodik, minden fal, amely megosztja az embereket le fog omlani. A faji, nemzeti, nemi, kaszt jellegű, borszáns alapján emelkedő falak vagy más megosztó tányezők eltérítetnek annak az embernek az Áletéből, aki megtapasztalja az Áj teremtést, az Áj embert (Ef 2:11-16). Ahogy az ember névekszik és Álekben fejlődik, a megbókálással, szerégség dicsőséges igazsága egyre fányesebben ragyog mind az egyéni, mind pedig a kázzási keresztny Álet.

A keresztny névekedésben a szeretet egyedülálló az evangélium szerint. Jézus Áj parancsolatnak nevezte (Jn 13:34), azonban az Áj jelleg nem a szeretetre utal, hanem a szeretet tárgyára. Az emberek szeretnek, de azt szeretik, aki szeretetre mált - a sajátjukat szeretik. Jézus Áj megkázást mutatott: és ahogy Án szeretlek titeket, ti is szeretessetek egymást." Azaz ugyanolyan egyetemes, Áldozatos és teljes kell, hogy legyen a mi szeretésünk, mint amilyen Jézus szeretete. Az Áj szeretet nem emel korlátokat, befogad, sőt még az ellenségeit is szereti. E kázz szeretett-pustás és Ágg a tervény és a práfátik" (Mt 22:37-40).

A parancsolat, hogy szeressék felebarátunkat, nem hagy kibávt. Nem választatjuk meg, hogy kit szeretésnk. Arra

hivattunk el, hogy mindenkit szeressék. Mint egy Atya gyermekei, elvárhatjuk, hogy szeressék egymást. Az irgalmas szamaritánus példázatában Krisztus bemutatta, hogy az igaz felebarátod nem csupán az azonos egyházban vagy hitből való. Nincs utalás fajra, színrre vagy osztálybeli különbségre. Felebarátunk minden ember, akinek szükség van segítségünkre. Felebarátunk minden lélek, akit az ellenség megsebesített. Felebarátunk mindenki, aki Isten tulajdona." [9]

Az igazi felebaráti szeretet támasz a bőr-színén, hogy magát az embert lássa; nem bújik semmilyen csoportosulás alá. Aki inkább gazdagabb a lelket; megmenti az embert a szűk fényűzéstől; felszabadítja az anyagi világtól hamis filozófiáinak nyomása alól. Valójában az igazi szeretet minden arcban Isten képét látja - potenciálisan vagy ténylegesen. A népeket, akiket keresztény rendelkezik ezzel a szeretettel, amely tulajdonképpen az egész keresztény egység alapja.

Á

3. Tanulmányozás 3. rész

Az a legfontosabb alapvetően fontos a népeket. Bár melyik szervezet működéséhez szükség van a megfelelő folyamatos táplálásra. Ágy van ez a lelki népeket is. De hol találjuk a lelki táplálékunkat? Első-sorban a forrásban: Állandó kapcsolat Istennel igazán tanulmányozása által az ima gyakorlati gyakorlása. Isten Igazságát fontosnak tartja a lelki életre vonatkozóan sehol sem találjuk olyan tisztán, mint Jézus szavaiban: "Nemcsak kenyérről ember, hanem minden igével, amely az Istennek szíjait szíjmaszik" (Mt 4:4). Jézus tanítóként példát mutat, ahogy használta az igét sajátjával szemben. "Jézus a Szent-írás szavaival szembesítette sajátját: "Meg van írva" - Minden kátságszövegben Isten szava volt a fegyvere. Sőt, csodát keltett Krisztustól istenszövegnek jelezte. De az nagyobb volt minden csodájánál, az a szilárd bizalom az "Ágy" az "Ár" -ban, amely olyan jel volt, amit nem lehetett vitatni. Amíg Krisztus kitartott ezen álláspont mellett, a kátságtörő nem tudott előnyt szerezni vele szemben." [10]

Ágy van ez velünk is. A zsoltszöveg mondja: "Szívemben rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezem ellened" (Zsid 119:11). Ehhez add hozzá az igazságot, amelyet az apostol ír le: "Mert az Istennek beszéde az ő hatása, az ő minden kátságtörő fegyverrel, az elhat a szívek és léleknek, az embereknek és a velőknek megosztásáig, az meg gondolatokat és a szívek indulatait" (Zsid 4:12). Amikor a keresztény használja ezt az igét, kátságtörő lelki kardot, hogy elhárítsa a sajátjait, a harc nyertes oldalán áll. A hűvő erő kap, hogy itt minden akadályt, amely a lelki népeket támaszban áll, hogy megkísérelje zsebbe a helyest a helytelentől, hogy folyamatosan a jót világítsa, hogy kátságtörő get tegyen Isten hangja és a gonosz suttogása kátságtörőtt. Ez teszi az igét a lelki népeket példátlan eszközzé.

Áz a teljes írás - írja Pál - Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban nevelésre, hogy tanítóként legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészít" (2Tim 3:16-17). Akarsz népeket az igazság megértésében? Akarod tudni, hogyan tartsd szem előtt Istent? Akarod tudni, mit tartogat Isten számodra ma, holnap és azután? Fogd a Bibliát! Tanulmányozd naponta! Imáiban kátságtörő Atyáidhoz! Nincs jobb mód Isten akaratának megismerésére és tiszteletének keresésére.

Á

4. Imaélelet

Isten Igéje által szől hozzánk. Isten ismerete a névekedés révén válik - a vele való kommunikáció révén. Istennek való közlés a benne való névekedés másik szempontja az ima. Ha Isten Igéje a kenyér, amely táplál minket, az ima a levegő, amely lelkünket életben tartja. Az ima beszélgetés Istennel, figyeljük hangját, letérítjük magunkat, és felállunk Isten erejével felültevezve. Mindez nem kíván semmit tőlünk - kívánunk megtagadjuk magunkat, az erejére bízunk magunkat, és várjuk rá. Ebből a várakozásból ered az erő, amely várjuk keresztény utunkat és közlünk a lelki harcban. A gecseményi kertbeni ima biztosította a kereszt győzelmét.

Például olyan fontosnak tartja meg az imát a keresztény életben és névekedésben, hogy hat alapvetően fontos elvet említi meg: "Mindenkor imádkozzatok", "Lélekben imádkozzatok", "Állhatatosan imádkozzatok", "Imádkozzatok... minden szentekért" (6:18). A farizeushoz (Lk 18:11) hasonlóan, mi is gyakran megkérdezzük magunkat, hogy a hitvallásunk, magunkat vagy egyszerűen megszokásból imádkozunk. De a hatékony ima nem megtagadás, lélekkel teli, közbenjárás, mások szolgálatát szolgáló. Sőt, ha Isten akaratának teljesedésért imádkozunk, legyünk hűség és bizonyosságok. Az ima állandó közlés Istennel; oxigén a léleknek, amely nélkül a lélek elgyengül és meghal.

"Az ima - mondja E. G. White - az egyik legfontosabb feladat. Ennek nélkül nem maradhatunk keresztények. Ez felemel, megerősít és nemesít, ez a lélek beszélgetése Istennel.[11]

5. Gyermektermő élet

"Gyermektermő életéről ismeritek meg őket" - mondja Jézus (Mt 7:20). A gyermektermő élet a lelki névekedés fontos szempontja. A kegyelem általi áldásért gyakran félreértik, tagadva az engedelmességet és a gyermektermő életet. Semmi sem állhat távolabb a bibliai igazságtól. Igen, ingyen, hit által, Isten kegyelméből ment meg Krisztus, és életünkben nem dicsekedhetünk (Ef 2:7-8; Jn 3:16). De nem azért váltatunk meg, hogy azt tegyük, amit szeretnénk: az élet mentésünk meg, hogy Isten akaratával szívesen járjunk. Nem térve nyereskedhetünk, ahogy azt sem mondhatjuk megteremtésünk után, hogy nem kell engedelmességnünk; mert az engedelmesség természetesen következik Isten büntől való szabadulásunknak. Ezért a hit, ha cselekedetei nincsenek, megholt életünkben (2:17).

Gondold át Jézus felváltásait és reményét János 14. és 15. fejezetében! Felváltásait az Atyával való kapcsolatunk reményét a tanítványainkkal való kapcsolatra. Először, Jézus kijelenti, hogy "megmaradtok az én szeretetemben; amikor megmaradtam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetemben" (Jn 15:10). Jézus iránti engedelmességem nem egyszerűen tervényeskedés volt, hanem Atyja iránti maradandó szeretetünk következménye. Az Atya és Fia közötti bensőszerű kapcsolat szereteten és csak a szereteten alapszik, és ez a szeretet ahhoz vezetett, hogy a Fia elfogadja Atyja akaratát és megáldja a Gecseményi kertbeni és a Kálvária keserűségét.

Jézus az atya Ős fiá szerettkapcsolatot használja a tan-tvÁnyai Ős kÁzta kialakulÁs kapcsolat szemlÁltetÁsekÁ. Jézus AtyjÁval valÁs kapcsolata megelőzte Atyja irÁnti engedelmessÁgÁt, ugyanÁgy tan-tvÁnyjaival valÁs kapcsolata n kell, hogy előzze irÁnta valÁs engedelmessÁgÁnket. â€žHa engem szerettek, az Őn parancsolataimat megtartÁjtok" (Jn 14:15).

â€žÁsgy cselekszem, amint az Őn AtyjÁm parancsolja, hogy megtudja a vilÁg, hogy szeretem az AtyjÁt" (31. vers).

Figyeld meg Jézus remÁnyÁt tan-tvÁnyjaival kapcsolatban. Ásgy cselekszik, ahogy az Atya parancsolta, hogy a vilÁg megismerje szerettkapcsolatÁt az AtyjÁval. A szerettkapcsolat megelőzi az Atya akaratÁnak teljesÁ-tÁsÁt. Szereti az AtyjÁt, ezÁrt szÁvesen Ős ÁnkÁnt teljesÁ-ti akaratÁt. UgyanÁgy Jézus előre lÁtta a szereteten alapulÁs kapcsolat tan-tvÁnyjaival is.

â€žMaradjatok Őnbennem - mondja Jézus - Ős Őn is ti bennetek. MikÁppen a szőlő-vessző nem teremhet gyÁmÁlcstermÁst, hanemha a szőlőtőkÁn marad; akkÁppen ti sem, hanemha Őn bennem maradtok" (Jn 15:4). A gyÁmÁlcstermÁs, az engedelmessÁg Ős az Isten akaratÁ szerinti Álet a lelki nÁvekedÁs alapvetően fontos jelei. A gyÁmÁlc hiÁnya jelzi a Krisztusban maradÁs hiÁnyÁt.

Á

6. Lelki harc

A keresztÁny tan-tvÁnyÁjg nem kÁnnyú utazÁs. Egy hÁborÁ rÁszesei vagyunk, amely valÁsÁjg Ős veszÁlyes. PÁl mondja: â€žMert nem test Ős vÁr ellen van nÁkÁnk tusakodÁsunk, hanem a fejedelemsÁgek ellen, a hatalmassÁg ellen, az Álet sÁtÁgÁnek vilÁgbÁ-rÁi ellen, a gonoszÁjg lelkei ellen, melyek a magassÁjgban vannak. Annak okÁ, vegyÁtek fÁll az Istennek minden fegyverÁt, hogy ellenÁllhassatok ama gonosz napon, Ős mindeneket elvÁgezvÁn megÁllhassatok" (Ef 6:12â€“13).

A harcban termÁszetfeletti erők emeltek vÁdat ellenÁnk. Ahogy az Ásr angyalai rÁszt vesznek kÁvetői szolgÁlatÁban, megszabadÁ-tva őket a gonosztÁ, vezetve őket a lelki nÁvekedÁsben (Zsolt 34:7; 91:11â€“12; ApCsel 5:19â€“20; Zsid 1:14 12:22), Ágy a mÁsik oldalon a bukott angyalok ÁsszeeskÁvÁst forralnak, hogy elfordÁtsanak bennÁnk a tan-tvÁnyÁjg kÁvetelmÁnyaitól. A Biblia kijelenti, hogy SÁjtÁn Ős angyalai felkelnek Jézus kÁvetői ellen (Jel 12:17), maga a gonosz pedig â€žordÁ-tÁ oroszlÁnkÁnt jÁr, keresve, kit nyeljen el" (1Pt 5:8â€“9). A lelki nÁvekedÁshez vezető Á van az ÁrdÁg csapdÁjval, ettől nehÁz a lelki harcunk. EzÁrt PÁl nÁhÁny kemÁny szÁt is használj a cselekvÁsre v felszÁtÁ-tÁjkor: â€žÁllj!... Vedd fel!... LÁgy erős..." (Ef 6:12â€“13). â€žA keresztÁny Álet harc Ős menetelÁs. Ebben kikapcsolÁdÁs, az erőfeszÁ-tÁs folyamatos Ős Állhatatos kell, hogy legyen. Folyamatos igyekezettel tarthatjuk fenn a győzelmet SÁjtÁn kÁ-sÁrtÁsei felett. A keresztÁny tisztessÁget ellenÁllhatatlan erővel kell keresni, Ős meg kell tartani eltÁkÁt, ÁllandÁs cÁllal... Mindenkinek ÁnmagÁjÁrt kell harcolni; senki sem harcolhatja meg a mi harcunkat. EgyÁnileg vagyunk felelősök a kÁzdelem kimenetelÁrt." [12]

Azonban Isten nem hagyott bennÁnk egyedÁl a kÁzdelemben. Krisztus Jézusban Ős rajta keresztÁl biztosÁ-totta

a győzelmet (1Kor 15:57). JÁ³l kibr³b³lt fegyvert adott, amellyel szemben³zhet³nk az ellens³ggel. P³l le³-rja a fegyverzetet, amely tartalmazza az igazlelk³g³ Á³v³ot, az igazs³g mellvas³it, a b³okess³g³ evang³lium³in³ak saruj³it, pajzs³it, az Á³dv³ss³g³ sisakj³it, a l³lek kardj³it és az Á³llhatatos k³ny³rg³st (Ef 6:13-18). Ilyen fegyverzettel v³teljesen a l³lek kifogyhatatlan erej³re t³maszkodva csak n³vekedhet³nk lelki b³tors³gban, és megnyerhetj³k a harcot.

Á

7. Istent im³d³, bizony³gtev³ és rem³nyteljes Á³let

A kereszt³ny n³veked³és nem l³g³res t³rben t³rt³nik. Egyr³sz³t a megv³ltottak k³z³ss³g³ben zajlik, má³ bizony³gtev³sk³nt annak a k³z³ss³g³nek, amely megv³lt³sra szorul. Figyeld meg az apostoli k³z³ss³g³get! Hamarosan, J³zus menybemenetele ut³in, az öskereszt³nyek a Szentl³lek erej³vel, mind egy³nileg, mind pedig k³z³ss³g³ileg n³vekedtek az istentiszteletben, k³z³ss³g³ben, igetanulm³nyoz³jsban és a bizony³gtev³sben (A 2:42-47; 5:41-42; 6:7). Egy³ttes istentisztelet n³lk³l nem azonosulhatuk a k³z³ss³g³gel. Ebben a k³z³ss³g³ szem³lyes kapcsolatokban n³veksz³nk, és Á³-gy Á³nk meg lelkileg.

Ez³rt tan³csolja az apostol: "É³o³ Á³gyelj³nk egym³sra, a szeretetre és j³ cselekedetekre val³ felbuzdul³is v³g nem hagyv³in a magunk gy³lekez³et³, amik³ppen szok³suk n³melyeknek, hanem intv³n egym³st annyival inkább, mivel l³jt³tok, hogy ama nap k³zelget" (Zsid 10:24-25).

Min³l jobban n³veksz³nk az Isten im³dat³ban, igetanulm³nyoz³jsban és k³z³ss³g³ben, ann³l inkább igyeksz³ szolgál³ni és bizony³g³got tenni. A kereszt³ny n³veked³és a szolgál³atban és a bizony³gtev³sben val³ n³veked³ k³veteli meg (Mt 20:25-28). J³zus mondja: "É³Amik³nt engem k³ld³tt vala az Atya, Á³n is akk³ppen k³ldelek ti 20:21). A kereszt³ny Á³let soha sem az Á³n k³rl³l forog, hanem mindig a má³soknak val³ szolgál³atban és bizony³gtev³sben nyilván³ul meg.

M³jt³ 28. fejezet nagy misszi³parancsa felsz³l³-tja a kereszt³nyt, hogy legyen el³g Á³rett ahhoz, hogy elvigye a megbocs³jt³is j³ h³-r³ot a k³rl³l³te Á³lő vil³gnak, hogy mindenki megismerje Isten megmentő kegyelm³ot. A lelki Á³ kereszt³ny n³veked³és jele a mindv³gig n³vekvő bizony³gtev³ Á³let - Jeruzs³lemben, J³de³ban, Sam³ri³ban Á³ v³gső hat³rij³ig (ApCsel 1:8).

A jelenben im³d³juk Istent, itt alkotunk k³z³ss³g³get és tesz³nk bizony³g³got. A kereszt³ny sz³m³ra azonban az idő ugyanakkor előremutat a j³v³re. P³l mondja: "É³...c³legyenest igyekszem az Istennek a Krisztus J³zusban onn³ot fel³ val³ elh³-v³sa jutalm³ra" (Fil 3:12-14). Ugyanez az apostol mondja, hogy Á³jetek szent Á³letet, hogy "É³mind lelketek, n³testetek feddhetetlen³l őriztess³ meg a mi Urunk J³zus Krisztus elj³vetel³re" (1Thessz 5:23). Ez³rt a Krisztusban val³ n³veked³és egyben n³veked³és a v³irakoz³jsban, az elj³vendő orsz³g rem³ny³g³ben is. "É³Az al³zatos l³leknek az Isten h³za itt e f³ld³in a menny kapuja. A dics³ret Á³neke, az ima, Krisztus k³pviselőinek szavai, Isten kije³tev³kenys³gei, hogy n³pet k³sz³-tsen a mennybe, a magasztosabb istentiszteletre, ahov³ semmi sem l³phet be, am³ bemocskolhatn³ azt." [13]

Â

LÃ¡bjegyzet

1.

Â

White, E. Gould: The Desire of Ages, p. 746, 749.

2.

Â

uo. p. 758.

3.

Â

uo. p. 687.

4.

Â

uo. p. 25.

5.

Â

uo. p. 172.

6.

Â

Bonhoeffer, Dietrich: *The Cost of Discipleship* (New York. The Macmillan Company, 1959), pp. 78-79.

7.

Â

uo. p. 47.

8.

Â

White, E. Gould: *The Desire of Ages*, p. 173.

9.

Â

uo. p. 503.

10.

Â

uo. p. 120.

11.

Â

White, E. Gould: Testemonies of the Church II., p. 313.

12.

Â

White, E. Gould: The Ministry of Healing, p. 453.

13.

Â

White, E. Gould: Testimonies V., p. 491.